

tól elhajló (bár az utóbbi időben és ebben a kötetében is mintegy jelen-ségképpen kimutatható). Szabó Lőrinc mondanivalója a tartalomba-mélyülést jellemzi. Lehetőleg kiszakítja magát rimes ölekezésekből, megmarad azonban az időmértékes ritmus, amely bizonyos határokat szab versei köré. Itt van aztán az a hátrány, ami a dinamika, a belső zene: a gondolatritmus esésére írható. Másnál talán nem mondanám ezt, de Szabó Lőrinc egyénisége egyenesen erre utal, mert szavainak egymasmellé alkotása, gondolatainak koncepciója teljes szabadságban csak a kötetlenségben szabadulhatna fel.

LAKATOS PÉTER PÁL

szubjektíválja. De ez a könyv kellett nemcsak lángoló fiataloknak, hanem a mérlegelő kritikusoknak is, akik még többet fognak látni és még több mélységét fogják feltárni Adynak. Ők teljes tisztaságban fogják kimutatni a kronológikus rendet és az egyes személyekre vonatkozó tévedéseket, mert — úgy tudom — a legutóbbi Ady-matinén maga Ady Lajos állapított meg bizonyos pontatlanságot ilyen tekintetben. A könyv legnagyobb hasznossága kétségtelenül a kritikában való alapos használhatósága. Értéke is tehát itt adódik teljesen; szakadozottságát, egyes helyek ujraisméltését összefüzi bennünk Révész Béla tömör stílusa, erős megírása. A könyvet az Ady-kötetek mellé sorozzuk. Ott a helye elválaszthatatlanul — Külön dicséret illeti